

भावात्तुपपत्तिर्न दोषावेत्यपि वदन्ति । तेनेति रूपप्रत्यक्ष-
ज्ञानेनेत्यर्थः यथा रूपविशेषात् रूपत्वानभिभूतत्वोद्भूतत्व-
बलत्वात्, रसोपलब्धिस्तथा रसविशेषात् रसत्वानभिभूतत्वो-
द्भूतत्वबलत्वात् रसोपलब्धिः, एवमितरत्वापि योज्यम् । अ-
नेकद्रव्यसमवायव्यातिदेशः । प्राणरसनत्वगिन्द्रियाणामनु-
द्भवाद्भ्रमरसस्पर्शानामप्यहणम् पाषाणादावनुद्भवाद्गन्धर-
सयोः । तद्भ्रमरानि तयो रूपसम्भात् तयोः पाषाणादावुप-
लब्धे एव न तस्यैव इत्येके । विभक्तावयवाव्यव्यवृत्ताह-
नुवात्तदप्यहणम् एव रसस्यापि । उष्णजले तेजोरूप-
स्यानुद्भवात् अर्थस्य चाभिभवत् विततकर्पूरचम्पकादौ
रूपरसस्पर्शानामनुद्भवादनुपलब्धः । कनकादौ रूपसुद्भूत-
मेव शुक्लत्वमास्तरत्वे परमभिभूते । रूपमप्यभिभूतमि-
त्येके कनकपहणत्वात् रूपान्तरसाहचर्यात् । अभिभवच-
रसवत्त्वजातीयपहणकृतमपहणं न तु बलवत्त्वजातीयस-
म्बन्धभात्वम्, बलवत्त्वजातीयसम्बन्धस्याप्यपहणनिवृत्त्यतया
अपहणस्यैवोपजीव्यत्वात् नचापहणप्रयोजकत्वेन बलवत्त्व-
जातीय एवोपजीव्यः, अपहणस्य अपहणप्रागभावस्य तद-
त्वन्ताभावस्य वा तदप्रयोज्यत्वात् अपहणध्वंसस्य च त-
त्तामावात् । तथापि तर्हि बलवत्त्वजातीयपहणकृतमपहण-
जन्यपपन्नमेवेति चेत् अस्मैव तथापि वजातीयस्य बल-
वत्त्वे दुर्बलत्वे वा तादृशसम्बन्धवत्त्वे वा अपहणापहणे
एव प्रयोजके एवेति च एवाभिभवपदार्थः ।

उद्भूति ति० उद्+भू-क्तिन् । १ उत्पत्तौ । उत्पत्ता भूतिः ।
२ उत्तमविभूतौ ३ शोचत्येव । “उत्तमा बधूर्भवान्
दाता वाचितार इमे वयम् । वरः शम्भुरसं ह्येष तत्तु-
क्लृप्तोद्भूतये विधिः” कुमा० ।

उद्भेद उ० उद्+भिद-अच् । १ रोमाञ्चे । भावे वच् । २ उ-
द्भिद्योत्पत्तौ ३ प्रकाशे च । “उत्तमास्तनोद्भेदमनु प्रहृष्टः”
कमा० । “तं योवनोद्भेदविशेषकालम्” रघुः । “उ-
द्भेदोद्भेदं स ह किमल्लभैर्भूषणानां विशेषात्” मेघ० । “कन्दो-
द्भेदा वैद्रुमा वारिणीव” माघः । “इतितं हृद्याहारी योव-
नोद्भेदशम्भूतः” “हृद्गोहि नन्दोद्भेदसदागमनहेतुः”
वा० द० । २ मेघने च “गङ्गोद्भेदं वनावाद्या तिरातोपो-
वितो नरः” भा० व० ८३ अ० । ख्युट् । उद्भेदनमप्यत्र न० ।
चमसोद्भेदनं विप्रासतापि कथयन्त्युत भा० व० ८८ अ० ।
“उद्भेदनं प्रकाशयन्” उद्भिच्छब्दे शबरभा० ।

उद्भ्रम उ० उद्+भ्रम-करणे वम् ग डङि । १ उद्भेगे भावे
वम् । २ भ्रमनात् भ्रमणे । भावे ख्युट् । उद्भ्रमणमप्यत्र न०

उद्भ्रान्त न० उद्+भ्रम-भावे क्त । १ उद्भ्रमणे व्यम० स्वार्थे कन् ।
धूर्णितगतौ यङ् । अन्तर्भूतमर्थे भावे क्त । २ बाहुमुद्यम्य
खड्गभ्रमणम् । उद्+भ्रम-कर्त्तरि क्त । ३ भ्रान्तियुक्ते ४ अङ् ।
भ्रमणकर्त्तरि च लि० । “मारीचोद्भ्रान्तहारिताः, रघु०
उद्य ति० वद-क्यप् । कथनीये “अन्ततोद्यं न तत्वास्ति” मट्टिः
सुष्युपपद एवास्ति साधुत्वम् न पृथक्प्रयोग इति ।

उद्यत् ति० उद्+या-यट् । उद्यगच्छति “उद्यता जयिनि
कामिनीसुखे तेन साहसमनुवितं पुनः” का० प्र० “उद्यन्
समुद्रादुत वा पुरीषात्” यज० २८, १२ । “नेत्रेतीदृश
मादित्यम्” मनुः । स्त्रियां डोप् । सा च २ विट् तिभेदे
च सा च ताड्यु० वा० दर्शिता

“तिसृभ्यो हिङ्करोति स प्रथमया, तिसृभ्यो हिङ्करोति स म-
ध्यमया, तिसृभ्यो हिङ्करोति स उत्तमयोद्यतो निहतो वि-
ट्तिः” । “एकैकस्य शान्तः पञ्च विभक्तयः प्रस्तावोद्गी-
यप्रतिहारोपश्रवणधनास्थाः, तत्र हिङ्कारस्त्रिभिश्चाहभिः
सर्वत्र कर्त्तव्यः अतएव सूत्रकृतोच्यते “शान्ते शान्ते
हिङ्कुरिति” तिसृभ्य इति “क्रियाचौपपदस्य च वर्णाधि-
स्थानिनः” पा० कर्मणि चतुर्थी तिसृभ्यो गातं हिङ्क-
यात् एकचनमतन्त्रम् उक्तादेव हेतोः” अतस्त्वोऽङ् उ-
गातातो हिङ्कुर्युत्तिर्यः । एवमुत्तरत्वापि हिङ्कारवि-
धायकेषु वाक्येषु योजना । स हिङ्करोति स हिङ्कर्त्ता
प्रथमया लिङ्कृता गावेत् अयं प्रथमः पद्या-
यः । तिसृभ्यो हिङ्करोति स हिङ्कर्त्ता मध्यमया
लिङ्कृता गावेत् अयं द्वितीयः पर्यायः, पुनरपि
तिसृभ्यो हिङ्करोति स हिङ्कर्त्ता उत्तमोत्तमा
अन्त्या तया लिङ्कृता गावेत् एव; तृतीयः पर्यायः ।
अनेन पर्यायेण लिट्स्तोमः सम्पद्यते उक्तप्रकारेण
विधा वर्त्तत इति लिट् स्तोमः तस्य विट् तिरेषा उद्यतो
जङ् गच्छन्ती उक्तेषु पद्यादेशु प्रथममध्यमोत्तमक्रमेण जङ्
गमनादन्यर्थसंश्लेषमेवा लिङ्गतः प्रथमा विट्तिः” भा०
शामसं० भाष्ये साधनेन उद्यतीनामकविट्तिः प्रकारः स्पष्ट-
दर्शितो यथा “पठितानां नवानाच्छ्रुतां गानं” लिभिः पर्या-
यैः कर्त्तव्यम् तत्र प्रथमपर्याये लिङ् स्तोमेषु आद्यास्तिस-
र्यः, द्वितीये पर्याये मध्यमाः, तृतीये पर्याये शोक्तमाः ।
तिसृभ्य इति तृतीयायै पञ्चमी, हिङ्करोति गायतीत्यर्थः ।
स्यैव यचोक्तप्रकारोपेता गोतिस्त्रिङ्स्तोमस्य विट्तिः
(स्तुति-प्रकार-विशेषः), अस्याः विट्तिरेद्यती नामेति, भा०
पञ्चदशस्तोमोपेता उद्यती विट्तिः ता० वा० दर्शिता यथा